

POPESCU-NECȘEȘTI, Ioana-Jeanne

(fiica lui Popescu, Stelian, director al ziarului *Universul*). Arestată în mai 1951. Detenția la Ghencea, Popești-Leordeni și Mislea. Eliberată în 1954. A murit în 1982, în București.

POPESCU-NEGRENI, Ion.

Absolvent al Facultății de Drept și al Institutului de Belle Arte din București. Student al lui Camil Ressu. A luptat în cel de-al Doilea Război Mondial, fiind comandant de companie în cadrul Diviziei *Panduri*. După bătălia de la Cotul Donului, a căzut prizonier la sovietici. Deportat într-un lagăr din Siberia, 4 ani, ajunsese “șeful școlii de pictură”, un atelier în care se confecționau diverse obiecte, care apoi erau vândute. Revenit în România, la 3 mai 1948. A lucrat ca profesor de desen, la Liceul *Aurel Vlaicu* și la Institutul *Nicolae Grigorescu*. Pictor de succes, i s-au organizat numeroase expoziții, în țară și străinătate.

POPESCU-OȚELARU, Gheorghe.

Născut la 4 martie 1907. Domiciliat în București (str. Gheorghe Bariț, nr. 41). Strungar. Comunist în ilegalitate și participant la greva de la Uzinele *Grivița* (13 februarie 1933). Secretarul organizației comuniste din București, după 23 august 1944. Arestat la 29 iulie 1951, fiind deja pensionar. Învinuit că în perioada ilegalității s-ar fi abătut de la linia partidului, susținând unele idei troțkiste. Condamnat la 48 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

POPESCU-PERA, Ion. Șeful Institutului de Cartografie. Condamnat. După 1951, a trecut pe la Jilava, Pitești ș.a.

POPESCU-PESTRINI, Maria. Din Turnu-Severin. Condamnată la 7 ani de închisoare. Detenția la Mislea. A murit.

POPESCU-PIETRARI, Gheorghe. Născut la 8 iunie 1914, în comuna Pietrari — Olt, în apropiere de Baile Govora, într-o veche familie de preoți. Membru P.N.L., din tinerețe. Președintele Tineretului P.N.L. din Oltenia (1945-47). Absolvent

al Facultății de Drept din București. Avocat și ziarist; a publicat articole în *Universul*, *Curentul*, *Adevărul* și *Dimineața*. Candidat pe lista parlamentară de Vâlcea a P.N.L.-ului, la alegerile de

la 19 noiembrie 1946, falsificate de comuniști. A continuat lupta împotriva abuzurilor comuniștilor, reușind, împreună cu profesorul Comeliu Gogonea și inginerul Silviu Petrescu, prin intermediul Prințesei Sanda Ghica și al ambasadorului Indiei în România, să comunice secretarului-general O.N.U., Sithu U Thant, situația disperată în care se găsea România. Radiat din Barou în 1948. Arestat în 1958, torturat la Securitatea din Uranus și condamnat, prin sentința 103/13.05.1959 a Tribunalului Militar București, la 12 ani de muncă silnică, pentru “crimă de uneltire”. Detenția la Malmaison, Jilava, Galați, Botoșani și în lagărele de muncă forțată de la Luciu-Giurgeni, Salcia și Grădina. Pentru că nu reușea să își îndeplinească “norma”, seara, când se întorcea sfârșit de la muncă, era bătut. Din cauza condițiilor inumane de detenție, a făcut o distrofie cu edeme, în urma căreia avea să rămână cu sechele întreaga viață. Locotenentul-major Cristea, comandantul vasului *Gironde*, i-a supus, pe Gh. Popescu-Pietrari și pe ceilalți aprox. 600 de deținuți care dormeau pe acel vas, unui regim de teroare. Din cauza loviturilor la cap, Gh. Popescu-Pietrari a făcut și un glaucom. Eliberat, prin grațiere, la 19 septembrie 1963. După 1989, și-a reluat activitatea politică, fiind un înflăcărat monarhist și un militant pentru regimul democratic și liberalism.

POPESCU-PRUNDENI, Ilie. Născut în 1907. Domiciliat în București (str. Mitropolit Iosif, nr. 1). A urmat studii teologice. Redactor-șef la *Porunca Vremii*. Arestat în 1945 și condamnat, pentru că scrisese articole “de dreapta” și reportaje defavorabile URSS-ului. Detenția la Jilava, Aiud (1961-64, în timpul *reeducării*; se afla mereu în preajma fostului său director de la revistă, Ilie Rădulescu;

nu a căzut în capcana lui Gheorghe Crăciun, care își propusese să îi compromită pe deținutii politici, înainte de eliberare) și în mine de plumb.

POPESCU-SCĂRIȘOREANU, Alexandru M. Născut la 4 ianuarie 1909, în comuna Strehaia — Mehedinți. Domiciliat la Constanța. Scriitor. Arestat la 20 iulie 1949, torturat în ancheta Securității Constanța, de către Nicolae Doicaru, și condamnat, prin sentința 553/13.10.1949 a Tribunalului Militar Constanța, semnată de colonelul Constantin Pavelescu, la 20 de ani de muncă silnică, pentru “crimă de uneltire împotriva ordinii sociale” și la încă 18 ani, pentru “asociere” la mișcarea de rezistență anticomunistă condusă de preotul Dumitru Mihăilescu. Detenția la Aiud, de unde a fost ridicat, din ordinul lui Alexandru Nicolski, și dus la Timișoara, unde a fost executat, în noaptea de 9 spre 10 martie 1950. Trupul neînsuflit i-a fost aruncat într-o groapă comună.

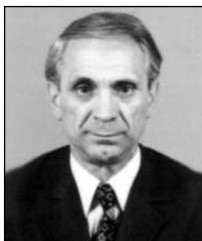
POPESCU-STREJNICU, Alexandru. Născut în 1895. Preot ortodox, la Biserica Sf. Ioan din Ploiești. Fiind urmărit de Securitate, și-a schimbat numele, din Popescu în Strejnicu. Arestat în 1950 și condamnat la muncă forțată. Detenția la Peninsula și Onești. Eliberat în mai 1954, se pare că din închisoarea Aiud.

POPESCU-STREJNICU, Alexandru AL (fiul lui Popescu-Strejnicu, Alexandru). Născut la 16 martie 1926. Elev arestat în 1941, pentru activitate legionară și condamnat la 3 ani de închisoare. Detenția la Ploiești, Aiud, Sibiu și Brașov. Îmbolnăvindu-se de T.B.C., a fost grațiat după 2 ani de detenție. Rearestat în octombrie 1944, într-un grup de legionari. Detenția la Târgșor și Mărgineni, de unde a fost eliberat, în august 1945. Pentru că a fost în continuare ținut sub supraveghere, tatăl său i-a schimbat numele în Strejnicu. Folosind acest nume, Al. Popescu a reușit să urmeze Facultatea de Medicină și să lucreze ca medic radiolog, la Spitalul de la Cislădie.

POPESCU-ULMU, Traian. Profesor universitar de limba spaniolă, la Facultatea de Litere din București. Detenția la Jilava și în lagăre din Bălțile Dunării.

POPESCU-VÂLCEA, Gheorghe

(Gogu). Născut în comuna Copăceni — Vâlcea, într-o familie de țărani. Absolvent al Liceului din Râmniceu-Vâlcea, al Facultății de Teologie din Chișinău și al Facultății de

Litere și Filosofie din București. Diplomat al Institutului de Artă Bizantină de la Strasbourg. A urmat și cursuri de Artă creștină și Bizantinologie, la École Pratique des Hautes Études de Paris. Elev al bizantinologilor André Grabar, Gabriel Millet și I. D. Ștefănescu. Doctor în Litere, Filosofie și Teologie. Preot ortodox. A luptat în cel de-al Doilea Război Mondial, ca ofițer de rezervă, fiind decorat cu *Virtutea Militară* și *Coroana României*. Inspector-general în Ministerul Educației Naționale, Cultelor și Artelor. În 1947, a fost inițiatorul organizației anticomuniste *Vlad Țepeș II*. Arestat în 1948, torturat la M.A.I. și condamnat, de Tribunalul Militar București, la 20 de ani de muncă silnică. Detenția la Jilava, Văcărești, Aiud (unde a lucrat în fabrica închisorii), Lugoj și Gherla. După 16 ani și o lună de închisoare, a fost eliberat, prin grațiere, în 1964. A lăsat o bună impresie colegilor de suferință. După eliberare, a lucrat în Comisia de Pictură Bisericească.

POPESCU-VLĂDOIANU. Colonel. Condamnat în 1949. Detenția la Jilava și Aiud, unde a lucrat în fabrica închisorii.

POPESCU-ZORICA, Nicolae T. Născut la 23 ianuarie 1882, la Buzău. Domiciliat în București (str. Dr. Staicovici, nr. 21). Avocat. Membru P.N.Ț., deputat și prefect de Ilfov. Din 1942, președintele organizației P.N.Ț. Ilfov. Arestat la 21 iulie 1947 și dus la Văcărești, împreună cu cei arestați în urma înscenării de la Tamădau. În anchetă, la M.A.I., a fost convins de Al. Nicolski să apară, ca martor al acuzării, în procesul Maniu — Mihalache. La proces, Nicolae Popescu-Zorica a declarat că P.N.Ț.-ul și-ar fi propus să întrețină, în țară și în străinătate, neîncrederea în guvernul român, că Iuliu Maniu ar fi

lucrat împotriva intereselor țării și ale poporului român, fiind, prin organizarea fugii de la Tamădău, un dezertor de la datorie și un trădător al intereselor țărânimii. N. Popescu-Zorica s-a desolidarizat public de P.N.Ț. și de conducătorii acestuia. A fost eliberat, după proces.

POPEȚ, Aron. Meseriaș din Brașov. Arestat la 15 mai 1948, torturat la Securitatea Brașov și condamnat.

POPEȚ, Ioan. Țăran din comuna Govojdia. Partizan anticomunist din grupul lui Petre Grozăvescu. Prins din cauza unui denunț, în noaptea de 7 spre 8 februarie 1949, în locuința lui Andrei Paraschiv. Încercând să evadeze, a avut loc o luptă, în cursul căreia cei doi securiști care veniseră să-l aresteze au tras, din greșală, unul în altul. Unul dintre ei a murit. A fost rănită și soția lui Paraschiv. În cele din urmă, Ioan Popet a fost arestat, torturat la Caransebeș și Timișoara și condamnat.

POPIA, Ileana. Deportată în 1951, în Bărăgan, la Olaru.

POPIAN, Constantin. Din Râmnicu-Vâlcea. Domiciliat în București (str. Știrbei Vodă, nr. 72). Medic de igiena muncii, la SANEPID-ul de la salina Ocnele Mari. Arestat în 1955, învinuit că i-ar fi aprovizionat cu alimente pe partizanii anticomuniști din munți și condamnat la 25 de ani de muncă silnică. După rejudecare, pedeapsa i-a fost redusă la 4 ani. Detenția la Jilava. Eliberat după 9 luni, printr-un decret de grațiere. Ținut în continuare sub supraveghere, prin chestionarea prietenilor apropiați și chemat deseori la Securitate. Presiunea căreia i-a fost supus a fost cu atât mai mare cu cât era tatăl a 3 copii.

POPIC, Alexandru. Vezi Popic, Lidia I.

POPIC, Andrei P. Născut în 1904, la Ocnița—Basarabia. Victimă a represiunii sovietice din 1940, din timpul invaziei.

POPIC, Lidia I. Născută în 1909, la Ocnița. Comerciantă. Deportată de sovietici, în 1949, împreună cu fiul, Alexandru (n. 1948).

POPIC, Nikon P. Născut în 1902. Arestat de sovietici, în 1941. Acuzat că fusese agent al Siguranței românești și

condamnat, în 1943, la 5 ani de muncă silnică.

POPIC, Ștefan P. Născut în 1897, la Ocnița. Victimă a represiunii sovietice din 1941.

POPICĂ, Ion. Învățător din Întorsura Buzăului. Arestat în 1950. Detenția la Canal.

POPICIUC, Ana. Din comuna Mahala—Noua Suliță (Bucovina). Deportată la 13 iunie 1941, la vârsta de 24 de ani, în Kazakhstan, împreună cu fetița ei de 3 ani, Silvia. Au murit amândouă în timpul deportării.

POPICIUC, Constantin. Vezi Popiciuc, Ioan.

POPICIUC, Evdochia. Țărăncă din comuna Mahala—Noua Suliță (Bucovina). Deportată la 13 iunie 1941, la vârsta de 26 de ani, în Kazakhstan, împreună cu fiul ei de 3 ani, Ion.

POPICIUC, Gheorghe. Vezi Popiciuc, Ioan.

POPICIUC, Ioan. Din comuna Mahala—Bucovina. Deportat la 13 iunie 1941, în Siberia, împreună cu membrii familiei, Constantin și Gheorghe.

POPICIUC, Ion. Din comuna Buda Mică. Deportat în 1944, de sovietici, la muncă forțată. A murit într-un lagăr de exterminare din zona Lacului Onega.

POPICIUC, Ion. Vezi Popiciuc, Evdochia.

POPICIUC, Petru. Din comuna Buda Mică—Noua Suliță (Bucovina). Membru al unui grup de peste 100 de țărani care încercaseră să se refugieze în România. Omorât de sovietici, în noaptea de 6 spre 7 februarie 1941, în masacrul de la Lunca, împreună cu alte 9 persoane din comună.

POPICIUC, Petru. Din comuna Buda Mică—Noua Suliță (Bucovina). Deportat în 1944, la muncă forțată, în regiunea Lacului Onega.

POPICIUC, Silvia. Vezi Popiciuc, Ana.

POPII, Ioan. Subofițer arestat la 8 noiembrie 1945, pentru participare la manifestația studentească de Sf. Mihail și Gavril (onomastica Regelui), din Piața Palatului.

POPILIAN, Constantin D.

Născut la 26 iulie 1924, în comuna Godeni — Dolj (pe valea Amaradiiei). Absolvent al Liceului *Carol I* din Craiova și al Facultății de Drept din București. Președintele organizației P.N.Ț. din

facultate. Arestat la 15 august 1949, pentru că discutase împreună cu Ion Bârbuș, Victor Coconeți, Emanoil Heul și Adrian Marino, în legătură cu organizarea unui cerc de studii care ar fi urmat să tipărească lucrări cu caracter democratic. Ultima întâlnire avusese loc la 12 februarie 1949. Condamnat, prin sentința 979/1950, la 4 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Poarta Albă. A stat la închisoare 4 ani, 9 luni și 16 zile. După eliberare, s-a stabilit la Ploiești (str. Democrației, nr. 28).

POPILIAN, Gheorghe D. (fratele lui

Popilian, Constantin D.). Născut la 28 octombrie 1926, în comuna Godeni — Dolj. Arestat și condamnat în 1952, într-un grup de studenți din Banat. După eliberare, a ajuns director al Muzeului din Craiova, lucrând cu Plopșor Nicolaescu.

POPILIAN, Vasile. Profesor din Romanați. Condamnat. Detenția la Jilava.

POPISTAȘ, Anghelina A. Născută în 1889, în comuna Domulgeni — Florești (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1951, în Tomsk, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu fiii, Ion (n. 1929) și Vladimir (n. 1931).

POPISTAȘ, Ion. Vezi Popistaș, Anghelina A.

POPISTAȘ, Ion V. Născut în 1888, în comuna Domulgeni — Florești (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1946, la 5 ani de muncă silnică.

POPISTAȘ, Vladimir. Vezi Popistaș, Anghelina A.

POPIȚĂ, Elena. Din Banat. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, din 1951.

POPIUC, Gheorghe (al lui Mihai).

Din comuna Crasna — Storojineț (Bucovina). Deportat.

POPIUC, Nicolae (zis Ptilică). Din Crasna — Storojineț (Bucovina). Vorbind rusește, a încercat să le ofere unele explicații câtorva soldați sovietici care se aflau în urmărirea fraților Istrate și Vasile Motrescu. Unul dintre soldați a îndreptat teava puștii spre pieptul lui Popiuc, iar acesta a încercat să o îndepărteze. Rafala soldatului i-a ciuruit abdomenul, ucigându-l. Țăranii care fuseseră martori la crimă, au smuls pari din garduri și au sărit în ajutorul celui căzut. În cursul răscoalei, au fost împușcați: Constantin Bândiu (mort pe loc), bătrânul Ion Pleșca (al lui Vasile), Vasile Pleșca (al lui Zaharia), Toader Mitric (al lui Ioachim, zis Gaiță; în urma rănii de la picior, a rămas invalid pentru tot restul vieții), Ion Mitric (al lui Pantel; rănit la gât), Istrate Mitric (al lui Florea, zis Carol), Gheorghe Mitric (al lui Nicolae; împușcat în mână) și soția acestuia, Anuța Mitric (împușcată în gură), Istrate Motrescu (al lui Gheorghe; împușcat în cap), Victoria Iliuț (a Nichitoaiei) și Tânase Olsaciuc (împușcat în piept). Informații furnizate de profesorul Ștefan Motrescu.

POPLAVSCHI, Amelia. Vezi Poplavschi, Iosif I.

POPLAVSCHI, Grafina. Vezi Poplavschi, Timotei C.

POPLAVSCHI, Ion T. Vezi Poplavschi, Timotei C.

POPLAVSCHI, Iosif I. Născut în 1884, în orașul Bălți — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Amelia (n. 1891).

POPLAVSCHI, Simion T. Vezi Poplavschi, Timotei C.

POPLAVSCHI, Timotei C. Născut în 1912, în comuna Domulgeni — Florești (Basarabia). Deportat de sovietici, la 1 aprilie 1951, în Tomsk, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu soția, Grafina (n. 1921) și copiii, Simion (n. 1942) și Ion (n. 1943).

POPLĂCEANU. Țăran arestat în 1950 și condamnat. Detenția la Gherla.

POPOIU, Constantin. Născut în comuna Măstăcani — Covurlui, într-o

familie de răzeși. Absolvent al Facultății de Drept din Iași, unde i-a avut profesori pe Matei Cantacuzino, A. C. Cuza și C. Alexandrescu (“Tololoi”). Avocat. După Primul Război Mondial, s-a stabilit în Basarabia, unde s-a căsătorit. Fruntaș al partidului lui A. C. Cuza. Deputat de Orhei. După cedarea Basarabiei, s-a refugiat la București. Urmărit de Securitate, a dormit în Gările de Nord și de Est și s-a ascuns într-o vie. A fost, în cele din urmă, prins. Bătut la tălpi și peste față, până și-a pierdut aproape toți dinții. Condamnat în 1949, la 25 de ani de muncă silnică. Detenția la Jilava și Aiud, unde a trecut și pe la *Zarcă*, fiind aproape orb.

POPOIU, Grig. Elev din Panciu. Condamnat în 1949, de Tribunalul Militar Galați. Detenția la Peninsula, unde s-a opus muncii forțate și terorii impuse de administrație. Mutat în brigada “O” de pedepsiți și, de acolo, dus în lanțuri la Poarta Albă, la 15 noiembrie 1952, în lot cu Remus Radina. A avut, până la capăt, o comportare plină de demnitate.

POPOIU, Ion. Moșier din Buzău. Deportat.

POPOIU, Ovidiu. Fiu de preot. Arestat la 15 august 1952 și condamnat administrativ. Detenția la Gales și Peninsula (de la 17 noiembrie 1952), timp de 2 ani.

POPOIU, Teodor. Țăran din comuna Vadul Roșca. Arestat la 4 decembrie 1957, în timpul răscoalii împotriva colectivizării. Torturat la Focșani și Galați. Condamnat. Detenția la Jilava, Gherla și în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării.

POPON, Teodor. Născut la 4 septembrie 1941, în comuna Pustiniș — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POPONICI, Tite I. Din Ploiești (str. Făt-Frumos, nr. 16, bl. F.3, ap. 74). Deținut 1 an, 11 luni și 17 zile.

POPORA, Ivan S. Născut în 1899, în comuna Mileștii Mici — Ialoveni (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1947, la 5 ani de muncă silnică.

POPOV, Agafia. Vezi Popov, Grigore I. (2).

POPOV, Agafia S. Născută în 1919, în comuna Mileștii Mici — Ialoveni

(Basarabia). Victimă a represiunii sovietice, în 1949.

POPOV, Agnita. Născută la 14 august 1932, în comuna Gad (nr. 39). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Salcâmi, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Alecsandăr. Țăran din comuna Sânmartinul Sârbesc — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei, Olga, Lenca, Alecsandăr și Jiva, în Bărăgan, la Olaru, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Alecsandăr A. Vezi Popov, Alecsandăr.

POPOV, Alexandra F. Născută în 1918, la Chișinău — Basarabia. Acuzată de “trădare de patrie” și deportată de sovietici, în 1949, în Irkutsk.

POPOV, Alexandra V. Vezi Popov, Vasile D.

POPOV, Alexei P. Născut în 1905, în comuna Copanca — Slobozia (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1940, în regiunea Tiumen, împreună cu soția, Maria (născută în 1912) și copiii, Xenia (n. 1933), Ilie (n. 1935) și Petru (n. 1940).

POPOV, Ana. Vezi Popov, Pavel G.
POPOV, Ana Gh. Vezi Popov, Gheorghe N.

POPOV, Aurelia L. Vezi Popov, Loghin S.

POPOV, Bora. Vezi Popov, Dușan.

POPOV, Borivoi. Născut la 18 august 1931, în comuna Soca. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Viișoara, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Catița. Vezi Popov, Vasa.

POPOV, Constantin. Avocat. Comandant legionar. Condamnat la 7 ani de închisoare. Detenția la Aiud (1962-64), unde a făcut parte din *comitetul de reeducare*, participând la redactarea cărții *Despre mișcarea legionară*.

POPOV, Constantin S. Născut în 1882, la Voznezeni. Deportat în 1949.

POPOV, Divna. Vezi Popov, Svetozar.

POPOV, Domnica Gh. Vezi Popov, Gheorghe P.

POPOV, Dumitru I. Vezi Popov, Ion A.

POPOV, Dușan. Țăran din comuna Soca — Timiș. Domiciliu obligatoriu,

împreună cu soția, Velnica, și copiii, Bora și Giula, pentru 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951, în Bărăgan, la Vișoara, unde a și murit, în iarna lui 1954. Fiul său, Giula, a murit și el.

POPOV, Elena Gh. Vezi Popov, Gheorghe P.

POPOV, Elizaveta. Vezi Popov, Loghin S.

POPOV, Elizaveta Șt. Vezi Popov, Ștefan C.

POPOV, Elizaveta V. Vezi Popov, Vasile D.

POPOV, Fevronia. Vezi Popov, Ion A.

POPOV, Gheorghe Gr. Vezi Popov, Grigore I. (2).

POPOV, Gheorghe I. Vezi Popov, Ioan D.

POPOV, Gheorghe N. Născut în 1916, în Basarabasca — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Maria (n. 1914) și fiica, Ana (n. 1946).

POPOV, Gheorghe P. Născut în 1911, la Colibabovca — Leova (Basarabia). Țăran înstărit, deportat de sovietici, în 1949, împreună cu mama, Maria (n. 1885), soția, Melania (n. 1912) și copiii, Elena (n. 1936), Maria (n. 1938), Domnica (n. 1945) și Parascovia (n. 1947).

POPOV, Gherasim Gr. Vezi Popov, Grigore I. (2).

POPOV, Giula. Vezi Popov, Dușan.

POPOV, Grigore I. (1). Născut în 1898, la Mihailovca — Râbnița (Basarabia). Condamnat la moarte, de către sovietici.

POPOV, Grigore I. (2). Născut în 1901, în comuna Bulaiești — Orhei (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Altai, împreună cu soția, Agafia (născută în 1906) și copiii, Vera (n. 1926), Nicolae (n. 1928), Olga (n. 1928), Lidia (n. 1933), Gherasim (n. 1937), Taisia (n. 1940), Gheorghe (n. 1940) și Ion.

POPOV, Haritinia I. Vezi Popov, Ion A.

POPOV, Iacov G. Născut în 1908, în Cișmilia — Basarabia. Condamnat de sovietici, în 1945, la 10 ani de muncă silnică, fiind considerat “trădător”.

POPOV, Ilie A. Vezi Popov, Alexei P.

POPOV, Ioan D. Născut în 1908, la

Lipnic — Ocnița (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat de sovietici, în 1949, împreună cu soția, Maria (n. 1906) și copiii, Vera (n. 1932), Mihai (n. 1940) și Gheorghe (n. 1945).

POPOV, Ioil I. Născut în 1887, în comuna Onițcani — Criuleni (Basarabia). Membru P.N.L. Condamnat de sovietici, în 1949, la 5 ani de muncă silnică, pentru “activitate contrarevoluționară”. Soția lui, Olga (n. 1891) și fiul, Vasile (n. 1929) au fost deportați în Tiumen.

POPOV, Ion A. Născut în 1900, la Coșăuți — Soroca (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Fevronia (n. 1902) și copiii, Ștefan (n. 1933), Maria (n. 1935), Dumitru (n. 1939), Haritinia (n. 1941) și Vasile (n. 1946).

POPOV, Ion Gr. Vezi Popov, Grigore I. (2).

POPOV, Iudita. Vezi Popov, Svetozar.

POPOV, Iuliana. Vezi Popov, Sava (din Cenei).

POPOV, Jiva. Născut la 10 noiembrie 1935. Țăran din Sânmartinul Sârbesc. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Olaru, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Jiva. Țăran din comuna Gad — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei, Milca, Miroslava, Jiva, Sava și Slavna, în Bărăgan, la Salcâmi, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Jiva. Vezi Popov, Alecsandăr.

POPOV, Jiva. Vezi Popov, Jiva (din Gad).

POPOV, Laza. Țăran din comuna Livezile — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei, Smila, Velemir și Vuchița, în Bărăgan, la Vișoara-Mărculești, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Lenca. Vezi Popov, Alecsandăr.

POPOV, Lidia Gr. Vezi Popov, Grigore I. (2).

POPOV, Loghin S. Din Pohribeni — Orhei (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1941, la 8 ani de muncă silnică. A murit în 1942, într-un lagăr de exterminare. Soția, Elizaveta (n. 1919) și fiicele, Aurelia (n. 1936) și Veronica (n. 1940) au fost deportate în Tomsk.

POPOV, Lucia. Vezi Popov, Teodor.
POPOV, Mara. Vezi Popov, Sava (din Cenei).

POPOV, Maria. Născută la 17 iulie 1945, la Cenei — Timiș (nr. 266). Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani și o lună.

POPOV, Maria. Vezi Popov, Alexei P.
POPOV, Maria. Vezi Popov, Gheorghe N.

POPOV, Maria. Vezi Popov, Gheorghe P.

POPOV, Maria. Vezi Popov, Ioan D.

POPOV, Maria. Vezi Popov, Teodor.

POPOV, Maria Gh. Vezi Popov, Gheorghe P.

POPOV, Maria I. Vezi Popov, Ion A.
POPOV, Maria V. Vezi Popov, Vasile D.

POPOV, Melania. Vezi Popov, Gheorghe P.

POPOV, Mihai I. Vezi Popov, Ioan D.

POPOV, Mila. Născut la 15 aprilie 1931. Țăran din Beregsăul Mic. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Movila Gâldăului, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Milanca. Născută la 25 martie 1928. Țărăncă din Sânpetru Mare — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Milca. Vezi Popov, Jiva (din Gad).

POPOV, Milița. Vezi Popov, Vasa.

POPOV, Miroslava. Vezi Popov, Jiva (din Gad).

POPOV, Mitrofan F. Născut în 1914, la Mileștii Mici — Ialoveni (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism” și condamnat de sovietici, în 1945, la 7 ani de muncă silnică. A murit în 1948, în lagărul de la Celiabinsk, în condiții de exterminare.

POPOV, Nicolae. Născut la 4 octombrie 1934. Țăran din comuna Beregsăul Mic. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Movila Gâldăului, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Nicolae Gr. Vezi Popov, Grigore I. (2).

POPOV, Nicolae Șt. Vezi Popov, Ștefan C.

POPOV, Nicolae T. Născut în 1917, la Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1952, la 10 ani de muncă silnică, pentru “agitație antisovietică”.

POPOV, Novac. Arestat în 1948, în lotul *titoiștilor* din Banat. Condamnat în 1949, de Tribunalul Militar Timișoara.

POPOV, Olga. Vezi Popov, Alecsandăr.

POPOV, Olga. Vezi Popov, Ioil I.

POPOV, Olga Gr. Vezi Popov, Grigore I. (2).

POPOV, Paraschiva. Vezi Popov, Relia.

POPOV, Parascovia Gh. Vezi Popov, Gheorghe P.

POPOV, Pavel. Născut la 17 februarie 1911, în comuna Livezile — Timiș (nr. 233). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Vișoara-Mărculești, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Pavel G. Născut în 1914, la Onițcani — Criuleni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Tiumen, împreună cu soția, Ana (n. 1917) și fiica, Vera (n. 1946).

POPOV, Pavle. Vezi Popov, Svetozar.

POPOV, Pelaghia. Vezi Popov, Ștefan C.

POPOV, Pelaghia Șt. Vezi Popov, Ștefan C.

POPOV, Petru A. Vezi Popov, Alexei P.

POPOV, Radușca. Vezi Popov, Vasa.

POPOV, Relia. Din comuna Beregsăul Mic. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția, Sosa (care a murit în 1953, la Răchitoasa), și fiica, Paraschiva, în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Sava. Țăran din comuna Cenei — Timiș (nr. 266). Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei, Iuliana, Mara și Sava, în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Sava. Vezi Popov, Jiva (din Gad).

POPOV, Sava S. Vezi Popov, Sava (din Cenei).

POPOV, Slavna. Vezi Popov, Jiva (din Gad).

POPOV, Smila. Vezi Popov, Laza.

POPOV, Sosa. Vezi Popov, Relia.

POPOV, Svetozar. Din Livezile — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei, Divna, Iudita, Pavle și Țveta, în Bărăgan, la Vișoara-Mărculești, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Svetozar. Vezi Popov, Teodor.

POPOV, Ștefan C. Născut în 1904, în comuna Voșneșeni — Leova (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, împreună cu soția, Pelaghia (n. 1908) și copiii, Nicolae (n. 1931), Pelaghia (n. 1939), Elizaveta (n. 1943) și Ștefan (n. 1944).

POPOV, Ștefan I. Vezi Popov, Ion A.

POPOV, Ștefan Șt. Vezi Popov, Ștefan C.

POPOV, Taisia Gr. Vezi Popov, Grigore I. (2).

POPOV, Teodor. Țăran din comuna Pustiniș — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei, Lucia, Maria, Svetozar și Teodor, în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Teodor T. Vezi Popov, Teodor.

POPOV, Țveta. Vezi Popov, Svetozar.

POPOV, Vasa. Țăran din Cenei — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei, Catița, Milița și Radușca, în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POPOV, Vasile D. Născut în 1907, în comuna Onițcani — Criuleni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în regiunea Tiumen, împreună cu fiicele, Maria (n. 1937), Elizaveta (n. 1938) și Alexandra (n. 1941).

POPOV, Vasile I. Vezi Popov, Ioil I.

POPOV, Vasile I. Vezi Popov, Ion A.

POPOV, Velemir. Vezi Popov, Laza.

POPOV, Velnica. Vezi Popov, Dușan.

POPOV, Vera Gh. Născută în 1923, în comuna Anenii Noi — Basarabia. Ucisă de sovietici, în 1945.

POPOV, Vera Gr. Vezi Popov, Grigore I. (2).

POPOV, Vera I. Vezi Popov, Ioan D.

POPOV, Vera P. Vezi Popov, Pavel G.

POPOV, Veronica L. Vezi Popov, Loghin S.

POPOV, Victor. Din Banat. Condamnat. Detenția la Timișoara, Aiud și mina de plumb Baia Sprie.

POPOV, Vlada. Născut în domiciliu

obligatoriu, la 3 august 1955, în Bărăgan, la Răchitoasa, unde erau deportați părinții săi.

POPOV, Vladimir F. Născut în 1919, în comuna Lipnic — Ocnița (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1946, la 2 ani de muncă silnică.

POPOV, Vladimir Gr. Născut în 1914, la Bălți — Basarabia. Ucis de sovietici, în 1940.

POPOV, Vuchita. Vezi Popov, Laza.

POPOV, Xenia A. Vezi Popov, Alexei P.

POPOV, Xenia C. Născută în 1877, în comuna Onițcani — Criuleni (Basarabia). Deportată de sovietici, la 6 iulie 1949, în regiunea Tiumen.

POPOVICESCU. Aviator. Condamnat pentru legături cu partizanii anticomuniști.

POPOVICESCU, Felix. Născut la 9 mai 1918. Pantofar din Arad. Arestat în 1948 și condamnat în lotul membrilor Mișcării Legionare, din județul Arad. Condamnat la 15 ani de închisoare. Eliberat, prin grațiere, în 1964. A murit la Arad, în 1994.

POPOVICI. Colonel. A murit în 1962, la închisoarea Aiud.

POPOVICI. Plutonier de jandarmi. Condamnat în 1948. Detenția la Gherla și Peninsula, unde a ajuns șef peste o grupă de preoți, în 1950, purtându-se cu mare duritate față de ei.

POPOVICI. Avocat. Fost secretar al lui Lucrețiu Pătrășcanu. Condamnat.

POPOVICI, Alecsa. Vezi Popovici, Ruja.

POPOVICI, Alexandru. Colonel. În noaptea de 19 aprilie 1948, s-a întâlnit, pe șos. Mihai Bravu, cu generalul Horia Măcellariu, pentru a discuta în legătură cu oportunitatea schimbării domiciliului acestuia, din str. Matei Voievod 120, unde se ascundea la acea dată. Al. Popovici fiind urmărit de Securitate, au fost arestați amândoi. Popovici a fost condamnat pentru "favorizare". Detenția la Jilava și Aiud.

POPOVICI, Alexandru. Arestat în decembrie 1958, torturat de Securitatea Bacău și condamnat, prin sentința 328/26.05.1959 a Tribunalului Militar

Iași deplasat la Bacău, după un proces care a durat 90 de minute (între 9.30 și 11.00), la 20 de ani de muncă silnică, într-un lot de 10 persoane care au primit, în total, 203 ani de închisoare. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPOVICI, Alexandru. Medic. Condamnat pentru activitate legionară. Ajuns la închisoarea Aiud, în timpul reeducării orchestrate de Gheorghe Crăciun. În 1964, scria în *Autoanaliza* sa: *“Am fost cinstiți în crezul nostru, am luptat pentru el, dar am urmat sfaturile unor oameni cărora le-am acordat credit nelimitat și care ne-au condus pe căi greșite. Am fost victimele unei epidemii psihice care ne-a viciat logica și bunul-simț. Să dăm jos miturile; și atunci vom fi lucizi. Așa trebuie înțeleasă această muncă de asanare cultural-educativă. Să nu ne ascundem după deget și să spunem lucrurilor pe numele lor adevărat. Suntem deținuți contrarevoluționari. Să nu uităm acest lucru. Totuși, ni s-a oferit posibilitatea — izvorâtă numai din spirit umanitarist — de a ne lămurii între noi, de a ne trăi drama [...] să ne arătăm fără nici o rezervă greșelile pe care le-am comis”*. Iată care erau efectele reeducării “non-violente” de la Aiud, în cadrul căreia nu tortura fizică era metoda principală de anihilare a “dușmanului”, ci macularea conștiinței acestuia.

POPOVICI, Alexandru A. (fiul lui Popovici, Alexandru D. și fratele cu Popovici, Mircea A.). Parașutat în 1952, pentru a întreprinde acțiuni anticomuniste. Condamnat în decembrie 1953, pentru “favorizarea infractorului”, adică a fratelui său, Mircea.

POPOVICI, Alexandru C. Ziarist. Condamnat la 20 de ani de muncă silnică. În 1952, la vârsta de 80 de ani, se afla la închisoarea Jilava.

POPOVICI, Alexandru D. (tatăl lui Popovici, Mircea A.). Născut în jurul anului 1870, în județul Dolj (zona Țicleni). Plutonier-major. Se distinsese în luptele

din Primul Război Mondial. Arestat în aprilie 1953, fiind învinuit că își adăpostise, timp de aproape 6 luni, fiul, Mircea, care fusese parașutat, în noaptea de 1 spre 2 octombrie

1952, împreună cu un prieten, Alexandru (Ică) Tănase, pentru a întreprinde acțiuni de spionaj împotriva regimului comunist. Al. Popovici, în vârstă de 84 de ani, a fost anchetat la M.A.I. și condamnat în octombrie 1953, la 20 de ani de închisoare, într-un proces în care au fost condamnate aprox. 100 de persoane (printre care și soția lui Alexandru Popovici, 3 fii ai lui, o fiică, Elena Stetin, care avea să moară la închisoare, un ginere, cumnați și alte rude). Detenția la Jilava și Gherla. A murit la închisoare.

POPOVICI, Alexandru F. Născut la 31 decembrie 1913. Absolvent al Facultății de Drept. Funcționar. Căsătorit. La 3 martie 1949, i s-au confiscat proprietățile și a primit domiciliu obligatoriu, la Piatra-Neamț (str. Râbniței, nr. 1). Arestat în decembrie 1958 și implicat în procesul înscenat, de Securitatea Bacău, foștilor moșieri, în paralel cu cel înscenat la București, lotului Noica — Pillat — Paleologu. Torturat la Securitatea Bacău și condamnat, prin sentința 328/28.05.1959 a Tribunalului Militar Iași, la 25 de ani de muncă silnică, pentru “discuții dușmănoase la adresa regimului politic și ascultarea de posturi străine de radio”. Eliberat, prin grațiere, în 1964. Printr-un recurs în anulare, s-a constatat că nu fuseseră întrunite elementele constitutive ale infracțiunii și condamnarea fusese eronată. Prin decizia din 19 septembrie 1995, Curtea Supremă de Justiție a casat sentința din 1959 și i-a achitat pe inculpați, înlăturând și hotărârea de confiscare a averii. Alexandru F. Popovici a fost reabilitat, post-mortem.

POPOVICI, Alexandru M. Născut în 1907, în comuna Căinari — Basarabia. Condamnat de sovietici, în 1948, la 2 ani de muncă silnică.

POPOVICI, Alexandru N. Născut la 27 iulie 1904, la Sinaia — Prahova. Arestat în 1958, torturat în anchetele echipei lui Gheorghe Enoiu, de la Securitatea Uranus, și inclus într-o anexă a lotului Puiu Atanasiu. Condamnat.

POPOVICI, Alexei A. Născut în 1902, la Chișinău — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1949, în Tiumen, împreună cu fiul, Victor (n. 1934).

POPOVICI, Ana. Vezi Popovici, Gheorghe F.

POPOVICI, Ana. Vezi Popovici, Maria (din Marăndeni).

POPOVICI, Ana I. Vezi Popovici, Iacob M.

POPOVICI, Anastasia I. Vezi Popovici, Iacob M.

POPOVICI, Andrei. Tipograf din Tirana — Albania. Arestat și deținut la Aiud (1953-54).

POPOVICI, Anghel. Student condamnat în 1949. Detenția la Pitești, unde a trecut prin *reeducare*, fiind bătut în 1950, în camera 4 *Spital*, de către Gheorghe Popescu și Vichente Murărescu.

POPOVICI, Aurel. Născut la 9 ianuarie 1944, în comuna Șemlacul Mare — Caraș-Severin (nr. 127). Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOVICI, Berevoi. Născut la 16 aprilie 1927. Inginer arestat de Securitatea Timișoara.

POPOVICI, Bora. Țăran din Denta. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția, Ieca, în Bărăgan, la Lătești, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POPOVICI, Boris M. Născut în 1921, în comuna Bogdănești — Briceni (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism” și condamnat de sovietici, în 1945, la 15 ani de muncă silnică. Deportat în Siberia.

POPOVICI, Brutus. Din satul Mercina. Avocat. Cu un picior mai scurt, din naștere, și invalid de o mână, din Primul Război Mondial, a luat parte la luptele de la Bozovici, pentru eliberarea Banatului. Arestat în 1944, ca “fascist”. Condamnat la 23 de ani de închisoare. Detenția la Timișoara și Aiud. Rearestat în 1958, s-a îmbolnăvit de T.B.C. Eliberat, prin grațiere, în 1964. A murit în 1969.

POPOVICI, Carol. Născut la 7 decembrie 1914. Avocat din Banat. Arestat și condamnat.

POPOVICI, Chiril L. Vezi Popovici, Leon D.

POPOVICI, Claudia A. Din Bălți — Basarabia. Deportată de sovietici, în 1949.

POPOVICI, Constantin. Născut în 1915, în Banat. Condamnat. Detenția la Timișoara, Gherla și Peninsula. A murit în 1995, la Timișoara.

POPOVICI, Constantin. Arestat, fiind unul dintre cei parașutați în România, după 1945, pentru a culege informații.

POPOVICI, Constantin. Din București. Arestat și condamnat. A murit în 1962, la închisoarea Gherla.

POPOVICI, Constantin A. Născut în 1889, în comuna Băcioi — Ialoveni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în regiunea Tiumen, împreună cu soția, Feodora (n. 1896) și fiii, Petru (n. 1929; din Chișinău) și Fiodor (n. 1932).

POPOVICI, Constantin I. Student în anul al II-lea la Facultatea de Medicină Umană din București. Arestat la 8 noiembrie 1945, pentru participare la manifestația din Piața Palatului Regal.

POPOVICI, Constantin I. Vezi Popovici, Iosif C.

POPOVICI, Constantin M. Născut în 1902, în orașul Bălți — Basarabia. Deportat de sovietici, la 6 iulie 1949, în regiunea Irkutsk, împreună cu soția, Natalia, și fiicele, Elena (n. 1928) și Nina (n. 1934).

POPOVICI, Coriolan. Arestat în 1950. Condamnat la 10 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Gherla și Canal.

POPOVICI, Cornel Gh. Născut la 15 septembrie 1928, la Piatra-Neamț. Domiciliat în București (Calea Calărașilor, nr. 254). Student la Pedagogie. Membru al Mișcării Legionare, a activat în cadrul Cuibului Axa, împreună cu Paul Caravia și Mircea Dumitrescu. Arestat în iulie 1949 și condamnat. La sfârșitul lui decembrie 1949, a ajuns la închisoarea Pitești, iar la 21 ianuarie 1950 a intrat în camera 4 *Spital*. După ce a fost torturat, a trecut de partea *reeducătorilor*, participând, alături de Eugen Țurcanu, la torturarea deținuților,

care ducea, uneori, până la moartea acestora. A fost unul dintre șefii *comitetului de reeducare* din camera 3, împreună cu Mihai Livinschi. Transferat la Gherla, de la 8 iunie 1950, a continuat să tortureze cu sălbăticie, în camerele 104, 105 ș.a. A participat la uciderea tâmplarului Dumitru (sau Alexandru, sau Ion) Radovan (18 noiembrie 1950). La 25 iunie 1951, a fost transferat la Peninsula, unde a acționat în cadrul brigăzii lui Ion Bogdănescu. În 1953 a fost anchetat, în legătură cu acțiunile de la Pitești și Gherla. Condamnat la moarte, prin sentința 32/10.11.1954. Executat în noaptea de 17 spre 18 decembrie 1954, la Jilava, în grupul celor 16 condamnați la moarte din lotul Țurcanu.

POPOVICI, D. C. Născut în 1890, în comuna Ostrița — Herța. Numele său este înscris printre cele 136 de victime ale represiunii sovietice de după 1940, pe monumentul comemorativ din comună.

POPOVICI, Daniil. Născut în 1900, la Bălți — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1949, la Kemerovo.

POPOVICI, Delia. Născută la 12 august 1931, la Ivanda — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Olaru, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOVICI, Desanca. Vezi Popovici, Dobrivoi.

POPOVICI, Diana. Născută la 9 martie 1945, la Checea. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, la Frumușița, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951. Ulterior, s-a stabilit la Timișoara.

POPOVICI, Didina (soția lui Popovici, Mircea A.). Condamnată în 1953.

POPOVICI, Dobrivoi. Țăran din Dejan — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția, Desanca, și fiul, Stevan, în Bărăgan, la Fundata-Perietii Noi, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POPOVICI, Dormedont. Născut la 10 decembrie 1873, la Rusmăstioara. Ministru. Arestat în noaptea de 5 spre 6 mai 1950 și dus la Sighet, unde a murit după o lună, la 12 iunie 1950, în condiții de exterminare.

POPOVICI, Dragaliub. Născut în 1925, în Jugoslavia. Marinar sârb. Arestat

în 1948. Executat la 20 august 1953, la Jilava.

POPOVICI, Draghița. Din comuna Cenad — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu Marica, în Bărăgan, la Zagna, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOVICI, Drăgutin. Născut la 5 ianuarie 1945, în comuna Ivanda — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, la Olaru, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOVICI, Dumitru. Născut la 26 ianuarie 1911, în comuna Băcești — Vaslui. Preot ortodox, paroh la Frumușani — Calărași. Arestat în 1947 și condamnat la 7 ani de închisoare, pentru “uneltire contra orânduirii sociale”.

POPOVICI, Dumitru. Din Rucăr. Preot stabilit în București. Condamnat de Tribunalul Militar București. Detenția la Jilava.

POPOVICI, Dumitru. Condamnat într-un lot de legionari. Detenția la Aiud, unde a trecut prin *reeducarea* din 1962-64, colaborând la ilustrarea cărții *Despre mișcarea legionară*.

POPOVICI, Dumitru (Mitre). Fost ofițer din cadrul Armatei Regale. Membru al *Mișcării de Rezistență a Tineretului Român* (ramura din Piatra Neamț, condusă de Alexandru Renescu), organizație anticomunistă creată în 1948. Urmărit din 1949, a reușit să se ascundă și s-a predat după prescrierea pedepsei.

POPOVICI, Dumitru A. (fiul lui Popovici, Alexandru D. și frate cu Popovici, Mircea A.). Parașutat în România, pentru a culege informații. Condamnat la moarte în 1953 și executat.

POPOVICI, Dumitru I. Vezi Popovici, Iosif C.

POPOVICI, Dumitru-Constantin. Născut în 1913, la Girov — Neamț. Prizonier în URSS. Revenit în România, a fost trimis la Gherla (de la 1 decembrie 1955).

POPOVICI, Ecaterina. Vezi Popovici, Profirie.

POPOVICI, Ecaterina Gh. Vezi Popovici, Gheorghe F.

POPOVICI, Efim L. Născut în 1879, în Bălți — Basarabia. Ucis de sovietici, în 1940, în timpul invaziei.

POPOVICI, Efreim Z. Născut în 1884, în comuna Terebna — Edineț (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în regiunea Cita, împreună cu soția, Maria (n. 1887) și fiul, Ion (n. 1932).

POPOVICI, Elena. Elevă din Oradea. Condamnată în 1950, de Tribunalul Militar Cluj, la 2 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Detenția la Mîslea.

POPOVICI, Elena. Vezi Popovici, Ioan E.

POPOVICI, Elena C. Vezi Popovici, Constantin M.

POPOVICI, Elena L. Vezi Popovici, Leon D.

POPOVICI, Elisaveta S. Născută în 1926, în comuna Drepcăuți — Briceni (Basarabia). Condamnată la 25 de ani de muncă silnică și deportată de sovietici, în 1952, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*. Reabilitată în 1993.

POPOVICI, Elizaveta. Vezi Popovici, Leon D.

POPOVICI, Emil. Născut la 10 iunie 1912, la Roman — Neamț, ca fiu al lui Dumitru. Arestat, la 12 decembrie 1948, torturat în anchetă și condamnat, de Tribunalul Militar Iași, la 20 de ani de închisoare, pentru “uneltire contra ordinii sociale”. Detenția la Jilava și Aiud, unde a murit la 28 iulie 1950, în condiții de exterminare.

POPOVICI, Eudochia F. Vezi Popovici, Filimon I.

POPOVICI(U), Eugen. Născut la 17 iunie (sau iulie) 1918, la Cernăuți. Arestat în 1949 și condamnat în 1950, la 20 de ani de muncă silnică, pentru “crimă de uneltire”. Eliberat, prin decretul de grațiere 411/1964. S-a stabilit la Sibiu.

POPOVICI, Eusebiu. Preot din Cetatea Albă — Basarabia. Împușcat mortal, la 30 iunie 1940, în timpul intrării trupelor sovietice în oraș, de către Burman și Zuckerman.

POPOVICI, Eusebiu. Inginer în cadrul Ministerului Industriei Alimentare. Condamnat în 1960, la 10 ani de închisoare.

Detenția la Aiud, de unde a fost eliberat, la 2 septembrie 1970.

POPOVICI, Feodora. Vezi Popovici, Constantin A.

POPOVICI, Filimon Gh. (fiul lui Popovici, Gheorghe și rudă cu Popovici, Mircea A.). Țăran din comuna Vlădueni — Gorj. Arestat la 8 iunie 1953, împreună cu soția, Paraschiva. Torturat în anchetă și condamnat la 12 ani de muncă silnică, pentru “favorizarea infractorului” și “omisiune de denunț”.

POPOVICI, Filimon I. Născut în 1918, la Chișcăreni — Sângerei (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1941, în regiunea Tomsk, împreună cu fiica, Eudochia (n. 1939).

POPOVICI, Fiodor C. Vezi Popovici, Constantin A.

POPOVICI, Gabor. Din Sighet (str. M. Eminescu, nr 41). Condamnat la 25 septembrie 1960, la 10 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Eliberat, prin grațiere, la 25 mai 1964.

POPOVICI, Gelu (nepot al fraților Paragină, partizani anticomuniști). Partizan din Vrancea. Arestat în 1949.

POPOVICI, Gheorghe. Născut în 1897. Inginer condamnat. A murit în 1958, la închisoare.

POPOVICI, Gheorghe. Născut în 1901, în comuna Sângiorgiu — Timiș. Negustor de blănuri din Timișoara. Implicat de Ion Tănase într-o organizație care își propunea răsturnarea regimului, printr-o revoltă care ar fi urmat să izbucnească, în noaptea de 18 spre 19 martie 1949, la Caransebeș, Timișoara, Reșița și Arad. Gh. Popovici a multiplicat un manifest, a ascuns în casa lui 4 pistoale și 15-16 grenade și a așteptat ordine de la avocatul Bugariu și de la Ion Tănase. A fost arestat, torturat la Securitatea Timișoara, de către anchetatorul Moiš și condamnat la muncă silnică pe viață, la 25 iulie 1949. Cu toate acestea, a fost executat împreună cu partizanii din lotul lui Spiru Blănaru, în Pădurea Verde de lângă Timișoara, la 2 august 1949. Moartea lui a fost înregistrată, după 8 ani, într-un registru secret al Oficiului Stării Civile din Timișoara

(certificatul de deces 103/14.08.1957, cu diagnosticul fictiv de miocardită cronică).

POPOVICI, Gheorghe. Pensionar de 66 de ani, din Falticeni. Arestat în 1949, pentru o apartenență fictivă la organizația anticomunistă *Inimă Neagră*. Tânărul Emil Perjeru fusese forțat de Securitate să-l denunțe pe bătrânul Gh. Popovici, pe care îl vizita, din când în când.

POPOVICI, Gheorghe. Domiciliat în Tecuci (str. Vasile Alecsandri). Elev în clasa a VII-a. Arestat la 29 noiembrie 1949, torturat la Securitatea Galați și condamnat în 1950, de Tribunalul Militar Constanța deplasat la Galați, la 8 ani de închisoare, pentru că ar fi încercat să pună bazele unei organizații “subversive”, împotriva regimului comunist. Detenția la Galați, Jilava, Peninsula și Gherla.

POPOVICI, Gheorghe. Elev din Pașcani. Condamnat în 1949, de Tribunalul Militar Iași. Detenția la Târgșor, Peninsula ș.a.

POPOVICI, Gheorghe. Preot din Arad. Arestat în 1950 și condamnat în 1951, de Tribunalul Militar Timișoara.

POPOVICI, Gheorghe. Se găsea, în 1960, în lagărul de exterminare prin muncă forțată, de la Salcia.

POPOVICI, Gheorghe. Țăran din comuna Eșelnița — Caraș-Severin. Arestat pentru că sprijinise financiar grupul de rezistență anticomunistă condus de Gheorghe Cristescu și Zaharia Marineasa. Se mai presupunea și că ar fi deținut o armă Z.B., un pistol-mitralieră și cca. 300 de cartușe.

POPOVICI, Gheorghe (tatăl lui Popovici, Filimon Gh.). Țăran din comuna Vlădueni — Gorj. Condamnat în 1953, de Tribunalul Militar București, la 5 ani de închisoare, pentru “favorizarea” și “nedenunțarea” lui Mircea Popovici.

POPOVICI, Gheorghe F. Născut în 1931, în comuna Zăicani — Râșcani (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1951, în Tomsk, din motive religioase, împreună cu soția, Ana (n. 1926) și fiica, Ecaterina.

POPOVICI, Gheorghe I. (1). Născut în 1900, în comuna Zăicani — Râșcani

(Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu soția, Vasilisia (n. 1904) și copiii, Ion (n. 1927), Silviu (n. 1933) și Iulia (n. 1936).

POPOVICI, Gheorghe I. (2). Născut la 6 mai 1924, în comuna Florițoaia Veche — Iași. Preot ortodox, paroh la Ulmi-Liteni și la Biserica Sfinții Constantin și Elena din Iași. Arestat în noaptea de 11 spre 12 ianuarie 1952, torturat în ancheta la București și condamnat, prin sentința 127.1952 a Tribunalului Militar București, la 2 ani de muncă silnică, pentru “uneltire”. Detenția la Jilava, Poarta Albă, Gales și Peninsula — Valea Neagră. A mai stat 1 an și în domiciliu obligatoriu.

POPOVICI, Gheorghe S. Vezi Popovici, Simion H.

POPOVICI, Gheorghe. Din județul Gorj. Inițiator al *Organizației Tineretului Democrat Național Român*. A lipit și distribuit afișele anticomuniste redactate de Victor P. Pătruț. Arestat în mai 1953.

POPOVICI, Gioca. Țăran din comuna Gelu — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei, Marina, Milan și Voislav, în Bărăgan, la Fundata, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOVICI, Gorda. Vezi Popovici, Ruja.

POPOVICI, Grigore. Vezi Popovici, Maria (din Mărăndeni).

POPOVICI, Grigore L. Din Ploiești (str. Arborilor, nr. 7). Deținut 11 luni.

POPOVICI, I. S. Născut în 1904 (?), în comuna Ostrița — Herța. Victimă a represiunii sovietice.

POPOVICI, Iacob M. Născut în 1883, în comuna Chișcăreni — Sângerei (Basarabia). Membru P.N.L. Deportat de sovietici, în 1941, în Tomsk, unde a și murit. Numele i-a fost reabilitat în 1993. Soția, Vasilisia (n. 1893) și copiii, Sofia (n. 1923), Anastasia (n. 1925), Ion (n. 1927), Maria (n. 1928) și Ana (n. 1932) i-au fost deportați în 1941, tot în Tomsk.

POPOVICI, Ieca. Vezi Popovici, Bora.

POPOVICI, Ilie. Din satul Godinești. Una dintre cele 34 de victime ale represiunii

sovietice din perioada 1940-41, ale căror nume sunt înscrise pe troița din sat.

POPOVICI, Ioan. Țăran din comuna Osmanu — Constanța. Condamnat în 1948, într-unul dintre loturile celor acuzați de sprijinirea mișcării de rezistență anticomunistă din Dobrogea.

POPOVICI, Ioan. Născut la 11 aprilie 1932. Țăran din Săvârșin. Condamnat în 1952, de Tribunalul Militar București, la 2 ani de închisoare, pentru “tentativă de trecere ilegală a frontierei”. Detenția la Jilava, Gherla și Bicaz. Eliberat în 1954.

POPOVICI, Ioan D. Născut la 1 mai 1895, în comuna Berzovia — Caraș-Severin. Fiul învățătorului din comună. Absolvent al Facultății de Medicină din Budapesta. Custode al Societății studențești *Petru Maior*

(1916-17). Medic la Lugoj, apoi director al Spitalului din Reșița, timp de 20 de ani (începând din 1920). Stabilizat la Timișoara. Arestat la 15 august 1957, torturat la Securitatea Timișoara și condamnat la 6 ani de închisoare, pentru “agitație cu caracter dușmănos”. Detenția la Gherla, unde a murit în 1957, în condiții de exterminare. Fiul său, Zeno Popovici, i-a preluat vocația, fiind un eminent chirurg și profesor universitar, la Sibiu.

POPOVICI, Ioan E. Născut în 1895, în comuna Cobani — Glodeni (Basarabia). Deportat de sovietici, la 6 iulie 1949, în Kurgan, din motive politice, împreună cu soția, Elena (n. 1888).

POPOVICI, Ion. Fost consul în cadrul Ministerului de Externe, apoi funcționar la Banca de Stat. Arestat în 1951 și condamnat în procesul înscenat în jurul Legației Italiei de la București, pentru legături cu Eraldo Pintori. Detenția la M.A.I., Jilava, Pitești și Gherla, unde a murit în 1959.

POPOVICI, Ion. Din Herculane — Caraș-Severin. Condamnat în 1952, de

Tribunalul Militar Timișoara, la 10 ani de închisoare. Detenția la Jilava și în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării.

POPOVICI, Ion. Din comuna Jamul Mare — Caraș-Severin. Arestat în 1959, de Securitatea Timișoara și condamnat la 3 ani de închisoare, pentru “discuții dușmănoase”. Detenția la Jilava, Salcia și Strâmba. Eliberat în 1962.

POPOVICI, Ion (fiul lui Popovici, Alexandru D. și frate cu Popovici, Mircea A.). Din Țicleni — Gorj. Arestat în 1953 și condamnat de Tribunalul Militar București.

POPOVICI, Ion E. Vezi Popovici, Eftrem Z.

POPOVICI, Ion Gh. Vezi Popovici, Gheorghe I. (1).

POPOVICI, Ion I. Vezi Popovici, Iacob M.

POPOVICI, Ionel-Brutus. Născut în 1923, în comuna Mercina — Caraș-Severin. Arestat în 1958, de Securitatea Timișoara. Torturat de colonelul Schnellbach și de Aurelian Szeban. Condamnat. A murit în 1993, la Timișoara.

POPOVICI, Ionică. Născut la 25 aprilie 1949, la Șemlacul Mare — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărağan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOVICI, Iosif C. Născut în 1892, în comuna Seliște — Nisporeni (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1949, pentru “colaboraționism”. Soția, Maria (n. 1900) și fiii, Vasile (n. 1926), Constantin (n. 1931) și Dumitru (n. 1932) au fost deportați, în Irkutsk.

POPOVICI, Iulia Gh. Vezi Popovici, Gheorghe I. (1).

POPOVICI, Iulian. Colonel. Prefect al Poliției din Odessa, în timpul ocupației românești. Condamnat de Tribunalul Poporului. S-a ascuns, o vreme, la Mănăstirea Polovraci — Gorj, la ieromonahul Nicolae Emilian Gâtu. Arestat în februarie 1950. Detenția la Jilava și Aiud. În martie 1950 a fost arestat și ieromonahul.

POPOVICI, Iva. Vezi Popovici, Paulina.
POPOVICI, Jean. Consul al României la Athena și Paris. După 23 august 1944, a fost numit consul la Praga, unde ministru plenipotențiar era liberalul Horia Grigorescu, apropiat al lui Gheorghe Tătărescu. Înlăturat din funcție în 1947, la venirea Anei Pauker la șefia Ministerului de Externe. Arestat în 1948 și condamnat într-un proces înscenat, fiind acuzat de “spionaj”. Detenția la Aiud, unde muncea în atelier și era înfometat, pentru a-și îndeplini norma.

POPOVICI, Jiva. Țăran din Belobresca — Caraș-Severin. Condamnat în 1949, în lotul *titoiștilor*. Detenția la Jilava, Mărgineni ș.a.

POPOVICI, Jiva. Născut la 10 martie 1940, în comuna Sângeorge — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, la Movila Gâldăului, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

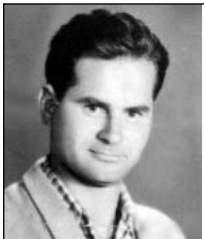
POPOVICI, Jiva. Vezi Popovici, Paulina.

POPOVICI, Katalina. Născută la 21 octombrie 1921. Domiciliată la Gottlob — Timiș (nr. 600). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POPOVICI, Korec. Țăran din Gottlob — Timiș (nr. 600). Domiciliu obligatoriu la Dudeștii Noi, pe Valea Calmațuiului, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POPOVICI, Lascăr. Născut la 28 martie 1920, în județul Vaslui. Arestat la 17 septembrie 1948, torturat în anchetă și condamnat, prin sentința 721/1949 a Tribunalului Militar București, la 10 ani de închisoare, pentru “răspândire de manifeste P.N.Ț. și propagandă anticomunistă”. Detenția la M.A.I., Securitatea Capitalei, Jilava, Gherla, Poarta Albă și Peninsula (1951), unde a făcut muncă de cizmar. La 18 iulie 1953 a fost trimis din nou la Gherla, și de acolo la Baia Sprie, de unde a fost eliberat, în 1956.

POPOVICI, Laurențiu. Absolvent de liceu din Piatra Neamț. Arestat, ca membru

al *Mișcării de Rezistență a Tineretului Român*, create în 1948 de către Alexandru Renescu. Condamnat, prin sentința 932/1951 a Tribunalului Militar Iași. Detenția la Iași, Jilava, Gherla, Baia Sprie ș.a.

POPOVICI, Lazăr. Din comuna Oprișeni — Hliboca (Bucovina). Victimă a represiunii sovietice, împreună cu Maria. Numele lor se află printre cele 54 de pe troița din comună.

POPOVICI, Lenca. Vezi Popovici, Ruja.

POPOVICI, Leon D. Născut în 1893, în comuna Băhrinești — Florești (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1941, în Tomsk, împreună cu soția, Elizaveta (n. 1895) și copiii, Natalia (n. 1923), Simion (n. 1925), Vera (n. 1928), Elena (n. 1931) și Chiril (n. 1935).

POPOVICI, Leon Gh. Născut în 1880, în Bălți — Basarabia. Ucis în 1940, în timpul invaziei sovietice.

POPOVICI, Lina. Vezi Popovici, Paulina.

POPOVICI, Livia. Născută la 3 iunie 1909, la Banloc — Timiș. Domiciliată în comuna Voiteg (nr. 201). Domiciliu obligatoriu, împreună cu soțul, în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOVICI, Lucian. Student în anul al III-lea la Facultatea de Arhitectură din București. Arestat la 8 noiembrie 1945, pentru că participase la mitingul din Piața Palatului Regal.

POPOVICI, Marcel. Din Sibiu (str. Oituz, nr. 20). Arestat în 1947. Detenția la Văcărești și M.A.I.

POPOVICI, Marcian. Țăran din Calafindești, zona Rădăuților. Arestat în jurul datei de 15 august 1949, pentru că luase parte la revolta țărănească împotriva cotelor de cereale, soldată cu morți și răniți, în urma ordinului lui Karl Segal, de a se trage în plin asupra țăranilor. Marcian Popovici a fost arestat, torturat la Securitate și deținut la Deleni. Deportat în Dobrogea.

POPOVICI, Margareta. Din județul Arad. Domiciliu obligatoriu.

POPOVICI, Maria. Născută în 1900, în comuna Mărăndeni — Fălești (Bas-

arabia). Deportată de sovietici, în 1949, în Kurgan, pe motive politice, împreună cu copiii, Grigore (n. 1936) și Ana (n. 1939).

POPOVICI, Maria. Dactilografa care a bătut la mașină manifestul conceput de Lazăr Ștefănescu. Arestată în 1951 și condamnată în procesul înscenat în jurul Nuntiatunii Apostolice de la București. Detenția la Jilava și Mislea.

POPOVICI, Maria. Țărăncă din Mehadia (nr. 62). Arestată în 1952 și condamnată, de Tribunalul Militar Timișoara, la 3 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Văcărești și Mislea.

POPOVICI, Maria. A murit la închisoare.

POPOVICI, Maria. Vezi Popovici, Eftrem Z.

POPOVICI, Maria. Vezi Popovici, Iosif C.

POPOVICI, Maria. Vezi Popovici, Lazăr.

POPOVICI, Maria. Vezi Popovici, Simion H.

POPOVICI, Maria I. Vezi Popovici, Iacob M.

POPOVICI, Maria S. Născută în 1934, în comuna Drepcăuți — Briceni (Basarabia). Condamnată de sovietici, în 1952, la 5 ani de muncă silnică, pentru apartenența la *Martorii lui Iehova*.

POPOVICI, Marica. Vezi Popovici, Draghița.

POPOVICI, Marina. Vezi Popovici, Gioca.

POPOVICI, Mata. Născut la 11 ianuarie 1925. Condamnat de Tribunalul Militar Timișoara.

POPOVICI, Micu. Elev la Liceul *Petru Rareș* din Piatra Neamț. Membru al *Mișcării de Rezistență a Tineretului Român*. Arestat și condamnat, prin sentința 932/5.08.1951 a Tribunalului Militar Iași.

POPOVICI, Mihai. Condamnat în 1949. A murit în 1952, la închisoarea Aiud.

POPOVICI, Mihai. Fost căpitan de artilerie. Arestat în 1951, pentru că îl găzduise pe parașutistul Ion Golea, din echipa lui I. Samoilă. A murit în 1952, la închisoare, fără să primească vreo asistență medicală pentru T.B.C.-ul contractat în timpul detenției.

POPOVICI, Mihai A. Născut la 21

octombrie 1879, la Brașov. A participat, încă de la vârsta de 14 ani, la frământările împotriva abuzurilor administrației maghiare din Transilvania. Membru al Comitetului Național Român.

Doctor în drept la Viena. Președintele Societății *România Jună* de la Viena. A avut o contribuție importantă la înființarea Corpului Voluntarilor Români, terminând războiul cu gradul de maior în rezervă. Membru al Consiliului Dirigent și militant pentru unirea Transilvaniei cu România. Deputat în toate legislaturile și senator de drept. Ministru al Lucrărilor Publice și ministru ad-interim la Finanțe (1919-20), Ministru de Finanțe (1927, 1929, 1930, 1931), Interne (1930) și Justiție (1932-33). Ca ministru al Finanțelor, a obținut împrumuturi din străinătate, cu care a plătit datoriile băncilor și ale întreprinderilor către muncitori (spre exemplu, la Reșița, Statul era dator cu 600 de milioane de lei). În total, s-au plătit 9 miliarde de lei. Tot din împrumuturile obținute de el au fost construite șosele naționale. Decorat cu *Legiunea de Onoare* franceză, în grad de Mare Ofițer, pentru meritul de a fi strâns relațiile cu Franța. Vicepreședinte al P.N.Ț., apropiat al lui Iuliu Maniu și al lui Ion Mihalache. Arestat la 25 iulie 1947. Anchetat 10 zile la M.A.I. și dus, apoi, la Văcărești și Ocnele Mari (1948). La 12 noiembrie 1950, a fost ridicat, împreună cu Mihail Manoilescu, Radu Budișteanu și Virgil Solomon, și dus la Sighet. În august 1955, se afla la Malmaison, de unde a fost eliberat. Fără să fie condamnat, fusese purtat prin închisori mai mult de 8 ani. A murit la scurt timp după eliberare, în București.

POPOVICI, Mihai I. Născut în 1885, la Chișinău — Basarabia. Membru P.N.Ț. Condamnat de sovietici, în 1941, la 10 ani de muncă silnică și deportat.

POPOVICI, Mi-
lan. Din Banat. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPOVICI, Milan. Vezi Popovici, Gioca.

POPOVICI, Milovoi. Din comuna Secușigiu — Timiș. Arestat la 27 februarie 1952, ca partizan al lui Tito. Eliberat la 24 iulie 1953.

POPOVICI, Mircea. Născut la 7 ianuarie 1926, în comuna Jamul Mare — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția și cei 2 copii, în Bărăgan, la Drobia, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POPOVICI, Mircea. Inspector școlar din județul Ialomița. Arestat în 1950 și condamnat, în procesul înscenat în jurul declarațiilor lui Lazăr Ștefănescu.

POPOVICI, Mircea. Inginer din Constanța. Condamnat pentru “uneltire”.

POPOVICI, Mircea A. (fiul lui Popovici,

Alexandru D. și frate cu Popovici, Alexandru A., Ion A. și Traian A.). Născut la 30 iunie 1920, în comuna Ohaba — Gorj. Din 1937, membru al *Frățiilor de Cruce*. Condamnat, în 1941, pentru participare la Rebeliunea legionară. După eliberare, s-a înscris la Facultatea de Drept. A fost mobilizat și a plecat pe front; în decembrie 1944 a trecut de partea trupelor germane, împotriva cărora cele române întorseseră armele. A luptat în cadrul grupului condus de generalul Chirnoagă. În 1948 a ajuns în Franța, unde s-a pregătit la Andilly, pentru o misiune de strângere de informații, în România. A făcut parte din echipa “Robert”, fiind parașutat, împreună cu Alexandru Tănase, în noaptea

de 1 spre 2 octombrie 1952, în regiunea Târgu Carbunești — Ploșoru. După ce au ascuns parașutele, în mers la Țicleni, unde s-au adăpostit în casa părinților lui Mircea Popovici. Parașutele au fost găsite, din întâmplare, de o fetiță care era cu vacile la păscut; s-a dat imediat alarma și trupe de securitate, conduse de generalul Vladimir Mazuru, au început să-i caute pe Popovici și Tănase. În martie 1953, cei doi au venit la București și au fost găzduiți de sora lui Mircea, Elena Stetin. Tot ea i-a făcut legătura lui Al. Tănase cu un vechi prieten, despre care ei nu știau că devenise informator al Securității. Popovici și Tănase au încercat să ia legătura cu membrii echipei “Jacques”, Ion Golea și Ion Samoilă, dar nu au reușit. Au fost arestați la 30 mai 1953, din casa Elenei Stetin. Procesul a început la 11 octombrie 1953. Au fost condamnate peste 100 de persoane. 13 inculpați au fost condamnați la moarte, prin sentința din 13 octombrie, și executați, la 31 octombrie 1953. Printre ei s-a aflat și Mircea A. Popovici.

POPOVICI, Natalia. Vezi Popovici, Constantin M.

POPOVICI, Natalia L. Vezi Popovici, Leon D.

POPOVICI, Nicolae. Născut la 29 ianuarie 1903, la Biertan — Sibiu. Absolvent al Facultății de Teologie Ortodoxă de la Sibiu, doctor în Teologie la Cernăuți (1934). Specializat la Athena, Breslau, Leipzig, München și Tübingen. Profesor de Dogmatică și Apologetică la Academia *Andreiană* din Sibiu (1932-36). Consacrat episcop ortodox de Oradea (28 iunie 1936). Erou al rezistenței românești împotriva Dictatului de la Viena (pentru că a criticat regimul Amiralului Horthy, a fost expulzat, într-un vagon de animale). În 1948, după moartea Patriarhului Nicodim, a fost unul dintre candidații la Scaunul Patriarhal. A luat parte la reuniunile mișcării isihaste *Rugul Aprins*, de la Mănăstirea Antim din București. Scos forțat la pensie, la 5 octombrie 1950, înlăturat din Scaunul Episcopiei Oradea și trimis cu domiciliu obligatoriu, la Mănăstirea Cheia — Prahova, acuzat că întreținuse legături cu “elemente dușmănoase” și că avusese “atitudini